

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 363/09-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. októbra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť M. Š., B., I. S., B., V. K., B., a M. F., B., zastúpených advokátkou JUDr. Z. B., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 302/04 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. Š., I. S., V. K. a M. F. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. júla 2009 doručená sťažnosť M. Š., I. S., V. K. a M. F. (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietali porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 302/04 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Uzneseniami ústavného súdu č. k. PLs. ÚS 2/09-6 zo 14. októbra 2009, č. k. PLs. ÚS 3/09-6 zo 14. októbra 2009 a č. k. PLs. ÚS 6/09-8 zo 14. októbra 2009 boli konania vedené pod sp. zn. Rvp 1143/09, sp. zn. Rvp 1144/09 a sp. zn. Rvp 1145/09 spojené na spoločné konanie, ktoré sa ďalej vedie pod sp. zn. Rvp 1142/09.

Z obsahu rovnako koncipovaných sťažností vyplynulo, že sťažovatelia sa návrhom doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica 9. februára 2004 ako žalobcovia v 102., 105., 103. a 104. rade domáhali náhrady škody „za nesprávny úradný postup voči Slovenskej republike, zast. Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, Ministerstvom financií Slovenskej republiky a Úradom pre finančný trh“.

Vzhľadom na to, že Okresný súd Banská Bystrica dospel k názoru, že nie je v tejto veci miestne príslušný, vec bola predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, na základe rozhodnutia ktorého bola následne postúpená na prerokovanie a rozhodnutie okresnému súdu, na ktorom je vedená pod sp. zn. 14 C 302/04.

Sťažovatelia vo svojich sťažnostiach ďalej okrem iného rovnako uviedli, že prostredníctvom právnej zástupkyne efektívne spolupracovali „so súdom prvého stupňa. Aj napriek tomu Okresný súd Bratislava I. nariadil termín pojednávania až na 10. 06. 2009, teda po vyše piatich rokoch.

Predvolanie na pojednávanie bolo doručené právnej zástupkyňi sťažovateľky dňa 21. 05. 2009. Vzhľadom k rozsiahlemu okruhu spoločenstva na strane navrhovateľov bolo nemožné zabezpečiť ich účasť na pojednávaní v čase od 21. 05. 2009 do 10. 06. 2009. Taktiež termín začatia konania stanovený na 8.30 hod. bol náročný z hľadiska účasti sťažovateľa na pojednávaní.

Oznamovacia prax Okresného súdu Bratislava I., vo vzťahu k doručovaniu predvolania na pojednávame je úplne iná. V iných konaniach vedených týmto súdom je doručované predvolanie na pojednávanie (pri podstatne menšom okruhu účastníkov) v predstihu aj niekoľkých mesiacov. V danom prípade boli iba dva týždne, čo objektívne predurčovalo nemožnosť osobne sa zúčastniť na pojednávaní vo veci samej.

Dňa 11. 05. 2009 bola na Okresný súd Bratislava I. doručená sťažnosť na postup súdu proti porušovaniu práva na verejné prerokovanie bez zbytočných prietahov v konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 14C 302/2004. V zmysle ust. § 64 z. č. 757/2004 Zb. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov bola sťažnosť prešetrená predsedníčkou okresného súdu a uznaná za dôvodnú.

Vzhľadom na to, že od podania návrhu na začatie konania ubehlo viac ako päť rokov“, sťažovatelia sú toho názoru, že pri prejednávaní ich nároku „dochádza k zjavným prietahom v konaní.“

Sťažovatelia sa domnievajú, že k porušeniu ich „základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov došlo zavinením samotného Okresného súdu Bratislava I. a to v tom smere, že nekonal tak, aby nedošlo k zbytočným prietahom v konaní“.

Na základe uvedených podstatných skutočností sťažovatelia navrhli, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Nekonáním Okresného súdu Bratislava I. bolo porušené právo M. Š., I. S., V. K. a M. F. zakotvené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Okresnému súdu Bratislava I. prikazuje v konaní pod sp. zn. 14C 302/2004 konať bez zbytočných prietahov.“

Sťažovatelia ďalej navrhli, aby im ústavný súd priznal finančné zadosťučinenie každému z nich v sume po 3 300 €, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'účinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie uvedených práv sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, v ktorom už označený všeobecný súd meritórne rozhodol pred podaním sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (II. ÚS 184/06), a preto už k namietanému porušovaniu práva nečinnosťou tohto orgánu nemôže dochádzať (m. m. II. ÚS 387/06).

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie označeného práva ešte trvalo (napr. I. ÚS 22/01,

I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase, keď došla sťažnosť ústavnému súdu, už nedochádza k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) bez ohľadu na to, z akých dôvodov skončilo toto porušovanie (II. ÚS 139/02).

Z podania sťažovateľov vyplýva, že napadnuté konanie bolo na okresnom súde skončené vydaním rozsudku 10. júna 2009. Sťažovatelia sa napriek tomu na ústavný súd obrátili so svojou sťažnosťou až podaním z 2. júla 2009, t. j. v čase, keď porušenie označeného základného práva na súde, ktorý sťažovatelia označili za účastníka konania, už netrvalo a konanie o ich sťažnosti pred ústavným súdom nebolo spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (mutatis mutandis I. ÚS 6/03).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, a pretože sťažovatelia sa v predmetnej veci domáhali ochrany svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v čase, keď v označenom konaní pred okresným súdom namietané porušenie práva už netrvalo, a teda bola odstránená ich právna neistota, pripadalo do úvahy odmietnutie predmetnej ústavnej sťažnosti aj pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

Vychádzajúc z obsahu sťažnosti a jej príloh ústavný súd ďalej konštatuje, že využitie právneho prostriedku nápravy, na uplatnenie ktorého mali sťažovatelia právo podľa zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, t. j. podanie sťažnosti na postup súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov doručenej okresnému súdu 11. mája 2009 (ktorú predsedníčka okresného súdu v prípise sp. zn. Spr 2096/09 z 20. mája 2009 uznala za dôvodnú), sa v okolnostiach posudzovanej veci prejavilo ako účinný prostriedok nápravy, ktorý mali sťažovatelia k dispozícii a úspešne ho aj využili ešte pred podaním sťažnosti ústavnému súdu. Po upozornení predsedníčky okresného súdu na prietahy možno z ďalšieho postupu okresného súdu, najmä z toho, že do jedného mesiaca od doručenia uvedenej sťažnosti bolo vo veci meritórne rozhodnuté, vyvodit', že predsedníčka okresného súdu na sťažnosť adekvátne reagovala a prijala v primeranej lehote potrebné opatrenia

na odstránenie prietáhov v konaní. V dôsledku toho došlo aj k odstráneniu negatívneho stavu zapríčineného dovtedajšou nečinnosťou okresného súdu, čo podľa názoru ústavného súdu v okolnostiach daného prípadu znamená, že sťažnosť aj z tohto dôvodu nie je opodstatnená.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. októbra 2009